

Forslag
til
Lov om ændring af ligningsloven og kursgevinstloven
(Ophævelse af visse regler om beskatning af renter og kursgevinster og -tab på hybrid kernekapital
m.v.)

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 22. januar 2019, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 271 af 26. marts 2019, foretages følgende ændring:

1. § 6 B ophæves.

§ 2

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018 og § 5 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 5 og 6, ophæves.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. § 1, nr. 1, har virkning for indtægter og udgifter, der påløber fra og med den 1. juli 2019.

Stk. 3. § 2, nr. 1, har virkning for gevinst og tab ved afståelser og indfrielse, der sker fra og med den 1. juli 2019. Fordringer og gæld, som den 30. juni 2019 er omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 eller 6, anses for afstået og generhvervet henholdsvis for frigjort og genpåtaget den 30. juni 2019 til værdien samme dag.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslaget ophæver retten til det særlige fradrag for såkaldt hybrid kernekapital. Dermed kommer Danmark på linje med lande som Holland og Sverige. Provenuet disponeres som led i *Aftale om ret til seniorpension for nedslidte* mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Det foreslås at ophæve regler, som giver finansielle udstedere fradragsret for renteudgifter på såkaldt hybrid kernekapital m.v., uanset at de almindelige skatteretlige kriterier for, at der er tale om renter, ikke er opfyldt. Med den foreslåede ophævelse vil en eventuel fradragsret for renteudgifter på hybrid kernekapital m.v. bero på de almindelige skatteretlige kriterier for rentefradrag, hvilket allerede er tilfældet for ikke-finansielle udstedere.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse er, at Europa-Kommissionen (Kommissionen) som led i en undersøgelse af særregler i medlemsstaterne vedrørende hybrid kernekapital har fundet, at de danske regler kan medføre en positiv forskelsbehandling af den finansielle sektor, som kan udgøre statsstøtte, der ikke er forenelig med EU's statsstøtteregler. Den foreslåede ophævelse skal bidrage til at sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt reglerne vedrørende hybrid kernekapital er forenelige med EU-retten.

Den foreslåede ophævelse indebærer tillige, at investorers renteindtægter fra hybrid kernekapital m.v. udstedt af finansielle virksomheder skal behandles efter de almindelige skatteretlige regler. Som en konsekvens af den foreslåede ophævelse foreslås det endvidere at ophæve regler om, at gevinster og tab på hybrid kernekapital m.v. behandles efter kursgevinstloven. Herefter vil gevinster og tab skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Efter gældende ret behandles finansielle ustederes renteudgifter og investorers renteindtægter på hybrid kernekapital (en mellemting mellem gæld og egenkapital) m.v. skattemæssigt som andre renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. ligningslovens § 6 B, selvom renterne ikke opfylder de almindelige skatteretlige kriterier.

Det følger således af ligningslovens § 6 B, at renter, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles som andre renter, uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentningen bortfalder, såfremt to betingelser er opfyldt. For det første skal gældsforholdet være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument, og for det andet skal debitor i henhold til gældsinstrumentet enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, et fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller tilsvarende fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS (kapitalkravsforordningen).

Et gældsinstrument forstås som en finansiel forpligtelse, hvor udstederen af instrumentet har forpligtet sig til at betale til den eller dem, som ejer instrumentet. Regnskabsmæssigt kan hybrid kernekapital behandles både som en finansiel forpligtelse eller på samme måde som et egenkapitalinstrument. Den regnskabsmæssige behandling vil afhænge af de konkrete aftalevilkår for den hybride kernekapital. Dog vil hybrid kernekapital efter kapitalkravsforordningen typisk blive behandlet på samme måde som et egenkapitalinstrument. Det skyldes bl.a., at hybrid kernekapital efter kapitalkravsforordningen har en uendelig løbetid, og at ejeren eller ejerne af den hybride kernekapital ikke har krav på at få udbytte i form af renter.

Reglerne om hybrid kernekapital m.v. blev indført i den finansielle lovgivning ved lov nr. 428 af 6. juni 2002. Reglerne indebærer, at visse gældsinstrumenter kan medregnes i den ansvarlige kapital såfremt en række betingelser er opfyldt. Bl.a. må gælden ikke forfalde på et forud aftalt tidspunkt, og gælden må kun tilbagebetales på debtors initiativ. Disse betingelser har til formål at bidrage til at sikre, at kapitalen er af varig karakter.

Hvis debitor ikke har en forpligtelse til på et forud aftalt tidspunkt at tilbagebetale et beløb, der er modtaget fra kreditor – idet der ikke er aftalt et forfaldstidspunkt, og debitor selv bestemmer, hvornår tilbagebetaling skal ske (i modsætning til gæld, der ifølge aftalen forfalder til betaling på kreditors anfordring) – foreligger der ikke gæld i skatteretlig forstand. Derfor vil løbende betalinger ikke være renter, idet en betingelse for at anse en betaling for en rente er, at den underliggende aftale skal indeholde en retlig forpligtelse til at betale en gæld.

For at skabe klarhed i forhold til den skattemæssige behandling af renteudgifterne på hybrid kernekapital blev der i forlængelse af indførelsen af reglerne om hybrid kernekapital m.v. i den finansielle lovgivning, ved lov nr. 457 af 9. juni 2004, indført udtrykkelig hjemmel i ligningslovens § 6 B til, at finansielle udstedere af hybrid kernekapital m.v. har fradragsret for renteudgifter på hybrid kernekapital m.v.

Som konsekvens af, at løbende betalinger vedrørende hybrid kernekapital m.v. efter ligningslovens § 6 B behandles som øvrige renter, skal de pågældende instrumenter ifølge kursgevinstloven skattemæssigt behandles på linje med andre pengefordringer og anden gæld, jf. kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6.

Det følger således af kursgevinstlovens § 1, stk. 5, at pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt. Ligeledes følger det af kursgevinstlovens § 1, stk. 6, at gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt.

Virksomheder, der udsteder gældslignende instrumenter, dvs. instrumenter, som nævnt i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1, men som ikke derudover opfylder kravene i ligningslovens § 6 B, herunder kravet om, at den udstedende virksomhed skal være en finansiel virksomhed, er ikke omfattet af ligningslovens § 6 B, og den skattemæssige behandling af deres renteudgifter samt gevinst og tab beror derfor på de almindelige skatteretlige regler, herunder den skatteretlige gælds- og rentedefinition.

Der har i praksis været eksempler på sager (SKM2015.293.SR og SKM2016.97.SR), hvor virksomheder – efter de almindelige skatteregler – har opnået fradrag for renter på obligationer med en løbetid på 1.000 år. Skatterådet har i disse sager lagt afgørende vægt på, at lånene var forrentet på en

sådan måde, at der var incitament til indfrielse på et forud fastsat tidligere tidspunkt inden for en overskuelig årrække, idet forrentningen herefter steg kraftigt. Gældende ret giver derfor ikke mulighed for, at ikke-finansielle udstedere kan opnå fradrag for udgifter på instrumenter svarende til hybrid kernekapital m.v.

2.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve ligningslovens § 6 B, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, således at løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v., der hidtil efter ligningsloven skattemæssigt er behandlet som renter, alene kan fradrages i den skattepligtige indkomst, såfremt de almindelige skatteretlige regler giver hjemmel hertil. Den foreslåede ophævelse vil tilsvarende indebære, at investors løbende indtægter fra de pågældende instrumenter fremover behandles efter de almindelige skatteretlige regler.

Den skattemæssige behandling af finansielle udstedere af hybrid kernekapital m.v. vil således – som tilfældet i dag er for virksomheder, der udsteder gældslignende instrumenter, der ikke opfylder kravene i ligningslovens § 6 B, herunder kravet om, at den udstedende virksomhed skal være en finansiel virksomhed – bero på de almindelige skatteretlige regler, herunder praksis fra Skatterådet, jf. afsnit 2.1.

En løbende betaling, der skattemæssigt ikke kan anses for en rente, kan ikke fradrages i den skattepligtige indkomst efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e.

Som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B foreslås det desuden, at reglerne i kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, ligeledes ophæves, jf. lovforslagets § 2, nr. 1. Det vil herefter bero på de almindelige skatteretlige regler, om hybrid kernekapital m.v. udstedt af finansielle virksomheder skal behandles som et fordrings- og gældsforhold omfattet af kursgevinstloven.

Den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B og kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, indebærer således, at reglerne ensrettes for forskellige udstedere af hybrid kernekapital m.v., hvilket skal sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt fradragsreglerne vedrørende hybrid kernekapital er forenelige med EU-retten.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B vurderes at indebære, at finansielle udstedere fremover ikke kan opnå fradrag for renteudgifter på hybrid kernekapital m.v. i den skattepligtige indkomst, hvilket vil være i overensstemmelse med reglerne for ikke-finansielle udstedere af hybrid kernekapital m.v., jf. afsnit 2.2. ovenfor.

Samlet set skønnes det at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 460 mio. kr. fra 2020, hvor denne del af forslaget opnår virkning i et fuldt indkomstår. Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet at udgøre ca. 350 mio. kr. om året. Det lavere merprovenu i 2019 afspejler, at lovforslaget foreslås givet virkning fra og med 1. juli 2019.

Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser ved at ophæve fradragsregler for renteudgifter på hybrid kernekapital

Mio. kr. (2019-niveau)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Va- rigt	Fi- nansår 2019
Umiddelbar virkning	230	460	460	460	460	460	460	460	230

Virkning efter tilbageløb	200	390	390	390	390	390	390	390	390	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	175	350	350	350	350	350	350	350	350	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	40	70	70	70	70	70	70	70	70	-

Det er i beregningerne lagt til grund, at der ikke fremover kan opnås fradrag for renteudgifter på hybrid kernekapital m.v., der efter gældende ret er omfattet af ligningslovens § 6 B.

Ændringen har karakter af en ophævelse af en skatteudgift svarende til den umiddelbare provenuvirkning.

Kommunerne får en andel af selskabsskatten uden for kulbrinteområdet på 15,24 pct. med afregning 3 år efter indkomståret. Den foreslåede ophævelse af rentefradraget på hybrid kernekapital skønnes at medføre et merprovenu for kommunerne på ca. 40 mio. kr. i 2019 med afregning i 2022. Provenuvirkningen for kommunerne i efterfølgende år skønnes at udgøre 70 mio. kr. og udbetales løbende med tre års forsinkelse. Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Forslaget vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser af betydning for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at lovforslaget samlet set medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet ved de enkelte dele af lovforslaget er beskrevet nedenfor.

Lovforslaget har negative konsekvenser for erhvervslivet, som potentielt kan modsvare det umiddelbare merprovenu for det offentlige. Det kan dog forventes, at virksomhederne helt eller delvist vil overvælte forhøjede finansieringsomkostninger (efter skat) på kunderne og dermed begrænse de egentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har til formål at sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt rentefradragsreglerne vedrørende hybrid kernekapital er forenelige med EU-retten.

Det følger af artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUF-Traktaten), at bortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser, er statsstøtte, eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Kommissionen har på baggrund af en generel undersøgelse af EU-medlemsstaternes regler om fra-

drag for renteudgifter på hybrid kernekapital, vurderet, at fradragsretten for finansielle virksomheder i ligningslovens § 6 B, kan udgøre statsstøtte, fordi reglen giver finansielle virksomheder en fradragsret for renter på visse gældsinstrumenter, som ikke-finansielle virksomheder ikke umiddelbart har adgang til i henhold til de generelle rentefradragsregler. Kommissionen vurderer endvidere, at denne forskelsbehandling umiddelbart ikke kan begrundes eller retfærdiggøres i selskabsskattesystemets almindelige natur og logik.

Den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B vil medføre, at retten til fradrag for renter på hybrid kernekapital m.v. for både finansielle og ikke-finansielle virksomheder vil bero på de almindelige rentefradragsregler, herunder den skatteretlige gælds- og rentedefinition, jf. nærmere herom afsnit 2.1.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. maj til den 11. maj 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Business Danmark, Børs-mæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, DVCA, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, FSR - danske revisorer, HK-Privat, HOFOR, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark, Investering Danmark, Justitia, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellempfolkeligt Samvirke, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Rigsrevisionen, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark og SRF Skattefaglig Forening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget skønnes at medføre et umiddelbart offentligt merprovenu på ca. 230 mio. kr. i 2019 og 460 mio. kr. fra 2020 og frem. Efter tilbageløb og adfærd skønnes et offentligt merprovenu på ca. 175 mio. kr. i 2019 og 350 mio. kr. fra 2020 og frem. For kommunernes skønnes	Ingen.

	denne del af forslaget at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 40 mio. kr. i 2019 og 70 mio. kr. fra 2020 og frem.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen nævneværdige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget vil have negative konsekvenser for erhvervslivet i det omfang, det fører til lavere overskud i de berørte virksomheder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har til formål at sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt rentefradragsreglerne vedrørende hybrid kernekapital m.v. er forenelige med EU-retten.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af ligningslovens § 6 B, at renter, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles som andre renter, uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentningen bortfalder, såfremt to betingelser er opfyldt. For det første skal gældsforholdet være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument, og for det andet skal debitor i henhold til gældsinstrumentet enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, et fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller tilsvarende fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

Virksomheder, der udsteder gældslignende instrumenter, dvs. instrumenter, som nævnt i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1, men som ikke derudover opfylder kravene i ligningslovens § 6 B, herunder kravet om, at den udstedende virksomhed skal være en finansiel virksomhed, er ikke omfattet af ligningslovens § 6 B, og deres retsstilling beror derfor på de almindelige skatteretlige regler. Der har i praksis været eksempler på sager (SKM2015.293.SR og SKM2016.97.SR), hvor virksomheder –

efter de almindelige skatteregler – har opnået fradrag for renter på obligationer med en løbetid på 1000 år. Skatterådet har dog i disse sager lagt afgørende vægt på, at lånene var forrentet på en sådan måde, at der var incitament til indfrielse på et forud fastsat tidligere tidspunkt inden for en overskuelig årrække, idet forrentningen herefter steg kraftigt. Gældende ret giver derfor ikke mulighed for, at ikke-finansielle virksomheder kan opnå fradrag for renteudgifter på gæld svarende til hybrid kernekapital m.v.

Det foreslås at ophæve ligningslovens § 6 B, så den skatteretlige behandling af finansielle udstedere af hybrid kernekapital m.v. og ikke-finansielle udstedere af lignende instrumenter vil være den samme for så vidt angår fradrag for løbende betalinger.

Efter den foreslåede ophævelse vil udstedere af hybrid kernekapital m.v., der i dag er omfattet af ligningslovens § 6 B, ikke længere have en lovhjemlet ret til fradrag for løbende betalinger, der hidtil er behandlet som renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, uanset at det underliggende gældsforhold ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, og debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentningen bortfalder.

Udgifterne vil herefter skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler, herunder på grundlag af den almindelige skatteretlige gældsdefinition, jf. afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger. Er den skattemæssige gældsdefinition ikke opfyldt, vil der ikke være adgang til fradrag for løbende betalinger i den skattepligtige indkomst efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e.

Efter den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B vil investorernes løbende indtægter fra hybrid kernekapital m.v., der i dag er omfattet af ligningslovens § 6 B, fremadrettet skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler i statsskattelovens § 4.

For så vidt angår begrænset skattepligtige bemærkes det, at udenlandske personer ikke er skattepligtige til Danmark af modtagne rentebetalinger. Som hovedregel gør det samme sig gældende for selskaber. Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, indeholder dog hjemmel til - under visse forudsætninger - at beskatte renter fra kilder her i landet til udenlandske selskaber, når der er tale om gæld mellem koncernforbundne selskaber. Den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B vil indebære, at selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, ikke længere finder anvendelse på udenlandske investoreres renteindtægter, idet der ikke længere vil være tale om renter i skattemæssig forstand.

Til § 2

Det følger af kursgevinstlovens § 1, stk. 5, at pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt. Ligeledes følger det af kursgevinstlovens § 1, stk. 6, at gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt.

Gældsinstrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder er ikke omfattet af kursgevinstloven, uanset om gældsinstrumenterne er identiske med gældsinstrumenter omfattet af ligningslovens § 6 B. Disse virksomheders kursgevinster og -tab på de omtalte gældsinstrumenter behandles derfor efter de almindelige skatteretlige regler, jf. afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ophæve kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til ophævelse af ligningslovens § 6 B, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Efter den foreslåede ophævelse vil hybrid kernekapital m.v., der i dag er omfattet af kursgevinstloven, uanset at gælden ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler, herunder på grundlag af den almindelige skatteretlige gældsdefinition.

Hvis debitor ikke har en forpligtelse til på et forud aftalt tidspunkt at tilbagebetale det beløb, der er modtaget fra kreditor – idet der ikke er aftalt et forfaldstidspunkt, og debitor selv bestemmer, hvornår tilbagebetaling skal ske (i modsætning til gæld, der ifølge aftalen forfalder til betaling på kreditors anfordring) – foreligger der ikke gæld i skatteretlig forstand. Kursgevinstloven vil herefter ikke finde anvendelse, og eventuelle gevinster vil skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler, herunder reglerne i statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a, hvorefter der er skattepligt, hvis der foreligger spekulation.

For så vidt angår begrænset skattepligtige bemærkes det, at der som hovedregel ikke er begrænset skattepligt på investors gevinster og tab på fordringer. Dog er der for så vidt angår selskaber begrænset skattepligt af visse kursgevinster på fordringer, såfremt kreditor og debitor er koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra h. Den foreslåede ophævelse af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, vil indebære, at selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra h, ikke længere finder anvendelse på udenlandske investorers kursgevinster og -tab på hybrid kernekapital m.v., da der ikke vil være tale om gæld og dermed ikke en kursgevinst.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Ikrafttrædelsestidspunktet er i overensstemmelse med regeringens målsætning om, at ny lovgivning, der har virkning for erhvervslivet, skal træde i kraft enten den 1. juli eller den 1. januar.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 1, har virkning for indtægter og udgifter, der påløber den 1. juli 2019 eller senere. Der vil med forslaget således skulle foretages en periodisering af løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v., der umiddelbart inden ophævelsen var omfattet af ligningslovens § 6 B. De løbende betalinger, der kan henføres til perioden til og med den 30. juni 2019 vil skulle behandles efter ligningslovens § 6 B, mens løbende betalinger, der kan henføres til perioden fra og med den 1. juli 2019 vil skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 2, nr. 1, har virkning for gevinst og tab ved afståelser og indfrielse, der sker fra og med den 1. juli 2019. Fordringer og gæld, som den 30. juni 2019 er omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, skal anses for afstået og generhvervet henholdsvis for frigjort og genpåttaget den 30. juni 2019 til værdien samme dag.

Lovforslagets § 2, nr. 1, skal således have virkning for fordringer og gæld, der ved afståelse og indfrielse umiddelbart inden ophævelsen af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 eller 6, vil være omfattet af disse bestemmelser, fra og med den 1. juli 2019.

For så vidt angår opgørelsen af gevinster og tab, foreslås det, at der, ligesom for renter, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, foretages en sondring mellem gevinst og tab, der kan henføres til tiden inden henholdsvis efter, loven træder i kraft.

Fordringer og gæld, der den 30. juni 2019 er omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 eller 6, skal derfor anses for afstået og generhvervet og gæld for frigjort og genpåtaget den 30. juni 2019. Der skal således foretages en opgørelse af gevinst og tab pr. den 30. juni 2019. Gevinster og tab vil skulle opgøres efter principperne i § 26 i kursgevinstloven.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 22. januar 2019, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 271 af 26. marts 2019, foretages følgende ændring:

§ 6 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renter, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, som andre renter, uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentning bortfalder, og såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Gældsforholdet skal være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument. Gældsinstrumenter, der udstedes i papirløs form (dematerialiseret), skal være registreret i en værdipapircentral.
- 2) Debitor i henhold til gældsinstrumentet skal enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, et fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller et tilsvarende fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

1. § 6 B ophæves.

§ 4

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018 og § 5 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 5 og 6, ophæves.

§ 1. Denne lov omfatter

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, er opfyldt.

Stk. 6. Gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, er opfyldt.